

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Strasbourg, 2018. május 30.
(OR. en)**

**2016/0230 (COD)
LEX 1804**

**PE-CONS 68/1/17
REV 1**

**CLIMA 361
ENV 1086
AGRI 715
FORETS 58
ONU 171
CODEC 2105**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE A FÖLDHASZNÁLATHOZ, A
FÖLDHASZNÁLAT-VÁLTOZTATÁSHOZ ÉS AZ ERDŐGAZDÁLKODÁSHOZ
KAPCSOLÓDÓ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁSNAK ÉS -ELNYELÉSNEK A 2030-
IG TARTÓ IDŐSZAKRA VONATKOZÓ ÉGHAJLAT- ÉS ENERGIAPOLITIKAI KERETBE
TÖRTÉNŐ BEILLESZTÉSÉRŐL, VALAMINT AZ 525/2013/EU RENDELET ÉS AZ
529/2013/EU HATÁROZAT MÓDOSÍTÁSÁRÓL**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2018/... RENDELETE**

(2018. május 30.)

**a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz
és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak
és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó
éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről,
valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat
módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke
(1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,
tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²,
rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 75., 2017.3.10., 103. o.

² HL C 272., 2017.8.17., 36. o.

³ Az Európai Parlament 2018. április 17-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. május 14-i határozata.

mivel:

- (1) Az Európai Tanács a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló, 2014. október 23–24-i következtetéseiben jóváhagyta azt a kötelező célkitűzést, amely szerint 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkenteni kell a gazdaság teljes egészének üvegházhatásúgáz-kibocsátását az Unióban, az említett célkitűzést pedig az Európai Tanács a 2016. március 17–18-i ülésén elfogadott következtetéseiben ismételten megerősítette.
- (2) Az Európai Tanács a 2014. október 23–24-i következtetéseiben kijelentette, hogy a kibocsátás legalább 40 %-kal történő csökkentésének célkitűzését az Uniónak együttesen, a lehető legköltséghatékonyabb módon kell teljesítenie, továbbá hogy ennek érdekében a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹ megállapított európai uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerbe (a továbbiakban: EU ETS) tartozó és az azon kívüli ágazatokban 2030-ra a 2005-ös szinthez képest 43 %-os, illetve 30 %-os csökkenést kell elérni, és az ehhez szükséges vállalásokat az egy főre jutó relatív GDP alapján kell elosztani.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

- (3) E rendelet az Unió által az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye (a továbbiakban: UNFCCC) keretében létrejött Párizsi Megállapodás¹ alapján vállalt kötelezettségek teljesítésének részét képezi. A Párizsi Megállapodás az Unió nevében 2016. október 5-én az (EU) 2016/1841 tanácsi határozattal² került megkötésre. Az Uniónak a gazdaság teljes egészére kiterjedő kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatos kötelezettségvállalását a tervezett nemzeti vállalások tartalmazzák, amelyeket az Unió és tagállamai a Párizsi Megállapodás előkészítéseként 2015. március 6-án nyújtottak be az UNFCCC Titkárságának. A Párizsi Megállapodás 2016. november 4-én lépett hatályba. Az Uniónak tovább kell csökkentenie az üvegházhatásúgáz-kibocsátásait és tovább kell fokoznia az elnyeléseket a Párizsi Megállapodással összhangban.

¹ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

² A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

- (4) A Párizsi Megállapodás egyebek mellett egy olyan hosszú távú célkitűzést is meghatároz, amelynek értelmében az iparosodás előtti szinthez viszonyítva a globális átlaghőmérséklet emelkedését az iparosodás előtti átlaghőmérsékletnél 2°C-kal magasabb hőmérséklet szint alatt kell tartani, és törekedni kell arra, hogy a hőmérséklet emelkedés az iparosodás előtti átlaghőmérséklet feletti 1,5°C-ra korlátozódjon. Az erdők, a mezőgazdasági területek és a vizes élőhelyek központi szerepet játszanak e cél elérésében. A Párizsi Megállapodásban a részes felek elismerik azt is, hogy az egyik legfontosabb feladat az élelmezésbiztonság garantálása és az éhezés felszámolása a fenntartható fejlődés és a szegénység megszüntetésére irányuló törekvések összefüggésében, továbbá elismerik, hogy az élelmiszertermelési rendszerek különösen kiszolgáltatottak az éghajlatváltozás kedvezőtlen hatásaival szemben, és ezért elő kell mozdítani az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességet és az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátást támogató fejlesztést, mégpedig az élelmiszer-termelés veszélyeztetése nélkül. A Párizsi Megállapodásban foglalt célkitűzések elérése érdekében a részes feleknek fokozniuk kell együttes erőfeszítéseiket. A részes feleknek egymást követő nemzeti vállalásokat kell kidolgozniuk, közzétenniük és fenntartaniuk. A Párizsi Megállapodás felváltja az 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyvben meghatározott megközelítést, amelynek alkalmazása 2020-ban megszűnik. A Párizsi Megállapodás továbbá felszólítja a részes feleket az üvegházhatású gázok emberi tevékenységből származó forrásokból való kibocsátása és nyelők általi elnyelése közötti egyensúlynak az ezen évszázad második felében való elérésére, és felkéri őket, hogy hozzanak intézkedéseket az üvegházhatású gázok nyelői és tározói, többek között az erdők megóvása és – adott esetben – elnyelési és tárolókapacitásuk növelése érdekében.

- (5) A földhasználati, földhasználat-változtatási és erdőgazdálkodási (a továbbiakban: LULUCF) ágazat képes arra, hogy hosszú távú éghajlati előnyöket biztosítson, és ezáltal hozzájáruljon az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó uniós célkitűzés, valamint a Párizsi Megállapodásban foglalt hosszú távú éghajlat-politikai célok megvalósításához. Az LULUCF-ágazat biológiai anyagokat is termel, amelyek képesek fosszilis vagy nagyobb mértékű szén-dioxid-kibocsátást okozó anyagok helyettesítésére, ezért fontos szerepet játszik az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátású gazdaságra való áttérésben. Mivel a LULUCF révén megvalósuló elnyelések visszafordíthatók, azokat külön pillérként kell kezelni az uniós éghajlat-politikai keretben.
- (6) Az Európai Tanács a 2014. október 23–24-i ülésén elfogadott következtetéseiben megfogalmazta, hogy az éghajlatváltozás hatásainak mérséklése tekintetében kisebb potenciállal rendelkező mezőgazdasági és földhasználati ágazat többféle célkitűzését, valamint az Unió élelmezésbiztonsággal és éghajlatváltozással kapcsolatos célkitűzései közötti koherencia biztosításának szükségességét el kell ismerni. Az Európai Tanács felkérte a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, miként lehet a legjobban ösztönözni az élelmiszertermelés fenntartható növelését úgy, hogy közben az ágazat – például erdőtelepítés révén – hozzájárul az üvegházhatású gázok kibocsátásának mérsékléséhez és az üvegházhatású gázok megkötéséhez is, továbbá hogy amint a technikai feltételek engedik, de 2020-ig mindenképpen dolgozzon ki stratégiát, amely a LULUCF-et bevonja az üvegházhatású gázok kibocsátása hatásának mérséklését célzó, 2030-ig szóló keretbe.

- (7) A LULUCF-ágazaton belüli fenntartható gazdálkodási gyakorlatok több módon is hozzájárulhatnak az éghajlatváltozás mérsékléséhez, különösen a kibocsátás csökkentése, valamint a nyelőkapacitások és a szénkészletek megtartása és megerősítése révén. Annak érdekében, hogy a különösen a szénmegkötés növelését célzó intézkedések hatékonyak legyenek, alapvető fontosságú a széntárolók hosszú távú stabilitása és alkalmazkodóképessége. Ezenkívül a fenntartható gazdálkodási gyakorlatok képesek fenntartani a LULUCF-ágazat termelékenységét, megújulási képességét és vitalitását, és ezáltal előmozdítani a gazdasági és társadalmi fejlődést úgy, hogy egyidejűleg csökkenjen az említett ágazat szén- és ökológiai lábnyoma.
- (8) A fenntartható és innovatív gyakorlatok és technológiák – többek között az agro-ökológia és az agrárerdészet – fejlesztése növelheti a LULUCF-ágazat által az éghajlatváltozás mérséklésével és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatban játszott szerepet, továbbá erősítheti az említett ágazat termelékenységét és ellenálló képességét. Mivel a LULUCF-ágazatot hosszú megtérülési idő jellemzi, a hosszú távú stratégiák fontos szerepet töltenek be az olyan kutatásfinanszírozás növelésében, amely fenntartható és innovatív gyakorlatok és technológiák kifejlesztését és az azokba való beruházást célozza. A megelőző intézkedésekbe – például fenntartható gazdálkodási gyakorlatokba – való beruházások csökkenthetik a természetes bolygatásokhoz kapcsolódó kockázatokat.

- (9) Az Európai Tanács a 2017. június 22-23-i következtetéseiben ismételten megerősítette, hogy az Unió és annak tagállamai elkötelezettek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend mellett, amelynek célja többek között annak biztosítása, hogy az erdőgazdálkodás fenntartható legyen.
- (10) Fontos intézkedéseket hozni a fejlődő országokban az erdőirtás és az erdőpusztulás csökkentése, valamint a fenntartható erdőgazdálkodás előmozdítása érdekében. Ezzel összefüggésben a Tanács a 2009. október 21-i és a 2010. október 14-i következtetéseiben emlékeztetett az Unió azon célkitűzéseire, hogy 2020-ra a jelenlegi szintekhez képest legalább 50 %-kal csökkentse a bruttó trópusi erdőirtást és legkésőbb 2030-ra megállítsa az erdővel borított területek globális csökkenését.

- (11) Az 529/2013/EU európai parlamenti és tanácsi határozat¹ meghatározta a LULUCF-ágazathoz kapcsolódó kibocsátásokra és elnyelésekre alkalmazandó elszámolási szabályokat, és ezáltal hozzájárult a LULUCF-ágazatnak az uniós kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalásba való bevonását eredményező szakpolitikák kidolgozásához. E rendeletnek a meglévő elszámolási szabályokon kell alapulnia, és azokat a 2021–2030-as időszak tekintetében naprakésszé kell tennie és javítania kell. E rendeletnek meg kell állapítania a tagállamoknak az említett elszámolási szabályok végrehajtásával kapcsolatos kötelezettségeit, valamint azt is elő kell írnia a tagállamok számára, hogy biztosítsák, hogy a LULUCF-ágazat összességében egyrészt ne idézzon elő nettó kibocsátást, másrészt járuljon hozzá a nyelőkapacitás megerősítésére vonatkozó hosszú távú célkitűzéshez. E rendelet magánfelek – köztük a mezőgazdasági termelők és az erdőgazdálkodók – számára nem írhat elő elszámolási vagy jelentéstételi kötelezettségeket.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 529/2013/EU határozata (2013. május 21.) az üvegházhatású gázoknak a földhasználatból, a földhasználat-változtatásból és az erdőgazdálkodási tevékenységekből eredő kibocsátására és elnyelésére vonatkozó elszámolási szabályokról és az e tevékenységekhez kapcsolódó intézkedésekre vonatkozó információkról (HL L 165., 2013.6.18., 80. o.).

- (12) A LULUCF-ágazat – a mezőgazdasági területeket is beleértve – közvetlen és jelentős hatással van a biológiai sokféleségre és az ökoszisztéma-szolgáltatásokra. Ezért az ezen ágazatot érintő szakpolitikák fontos célkitűzése, hogy biztosítsák az Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiájában foglalt célkitűzésekkel való koherenciát. Intézkedéseket kell hozni az éghajlatváltozás mérséklésével és egyben az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással kapcsolatos tevékenységek ezen ágazatban történő végrehajtása és támogatása érdekében. Biztosítani kell a koherenciát a közös agrárpolitika és e rendelet között is. Minden ágazatnak kellően ki kell vennie a részét az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentését célzó erőfeszítésekből.
- (13) A vizes élőhelyek hatékony ökoszisztémák a szén-dioxid-tárolás tekintetében. Ennélfogva a vizes élőhelyek védelme és helyreállítása csökkentheti az üvegházhatásúgáz-kibocsátást a LULUCF-ágazatban. Ezzel összefüggésben figyelembe kell venni az üvegházhatású gázok nemzeti leltáira vonatkozó 2006-os IPCC-útmutatónak az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (a továbbiakban: IPCC) által kiadott, vizes élőhelyekre vonatkozó átdolgozását is.

- (14) Megbízható elszámolási rendszerre van szükség ahhoz, hogy biztosítani lehessen a LULUCF-ágazat hozzájárulását a kibocsátás legalább 40 %-os csökkentésére irányuló uniós célkitűzés és a Párizsi Megállapodásban foglalt hosszú távú cél teljesítéséhez. A kibocsátások és az elnyelések pontos, az IPCC által az üvegházhatású gázok nemzeti leltáraitra vonatkozóan 2006-ban kiadott útmutatónak (a továbbiakban: IPCC-útmutató) megfelelő elszámolása céljából az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet¹ szerinti földhasználati kategóriákra és földhasználati kategóriák közötti változásra vonatkozóan évente bejelentett értékeket kell használni, így biztosítva az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti megközelítések összehangolását. A másik földhasználati kategóriára változtatott földterületeket az IPCC-útmutatóban említett 20 éves alapértelmezett érték szempontjából a szóban forgó kategóriába való átalakítás alatt lévő földterületnek kell tekinteni. A tagállamok kizárólag az „erdősített terület” kategória esetében és kizárólag korlátozott, az IPCC-útmutató szerint indokolt körülmények között térhetnek el az említett alapértelmezett értéktől. Az e rendelet szerinti jelentéstételi kötelezettségnek adott esetben tükröznie kell az IPCC-útmutatónak az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia keretében elfogadott módosításait.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

- (15) A nemzetközileg elfogadott IPCC-útmutató szerint a biomassza elégetéséből származó kibocsátást az energiaágazatban nulla értéként lehet elszámolni azzal a feltétellel, hogy ugyanez a kibocsátás a LULUCF-ágazat esetében elszámolásra kerül. Az Unióban a biomassza elégetéséből származó kibocsátás a 601/2012/EU bizottsági rendelet¹ 38. cikke és az 525/2013/EU rendeletben meghatározott rendelkezések alapján jelenleg nulla értéként kerül elszámolásra, ezért az IPCC-útmutatóval való összhangot csak úgy lehet biztosítani, ha e rendelet az ilyen kibocsátásokat is megfelelően szabályozza.

¹ A Bizottság 601/2012/EU rendelete (2012. június 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről (HL L 181., 2012.7.12., 30. o.).

- (16) Az erdőterületekhez kapcsolódó kibocsátások és elnyelések különböző természeti körülményektől, az erdő kortól függő, dinamikus jellemzőitől, valamint a múltbeli és a jelenlegi erdőgazdálkodási gyakorlattól is függenek, amelyek terén lényeges eltérések tapasztalhatók a tagállamok között. Egy referenciaév alkalmazása nem tenné lehetővé a tényezőket, valamint az azok eredményeképpen a kibocsátásokra és az elnyelésekre kifejtett ciklikus hatások vagy a kibocsátások és az elnyelések évenkénti ingadozásainak figyelembevételét. A vonatkozó elszámolási szabályokban ehelyett olyan referenciaszintek használatáról kell rendelkezni, amelyekkel kizárhatóak a természeti és az országspecifikus jellemzők hatásai. Az erdőkre vonatkozó referenciaszintek meghatározásánál a szénelnyelők hosszú távú fenntartása és megerősítése érdekében egyrészt figyelembe kell venni az erdők korszerkezetének esetleges kiegyensúlyozatlanságát, másrészt nem szabad indokolatlanul korlátozni az erdőgazdálkodás jövőbeli intenzitását. Tekintettel Horvátország sajátos történelmi helyzetére, az erdőkre vonatkozó referenciaszintje az erdőgazdálkodásra a referencia-időszakban hatást gyakorló területmegszállást, valamint háborús és háború utáni viszonyokat is figyelembe veheti. A vonatkozó elszámolási szabályoknak figyelembe kell venniük az európai erdők védelmével foglalkozó miniszteri konferencia (a továbbiakban: Forest Europe) által elfogadott fenntartható erdőgazdálkodásra alkalmazandó elveket.

- (17) A tagállamoknak nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási terveket – ezen belül az erdőkre vonatkozó referenciaszinteket – kell a Bizottságnak benyújtaniuk. Annak érdekében, hogy biztosítható legyen a gazdálkodás alatt álló erdőterületek kategóriájára vonatkozó elszámolás átláthatósága és minőségének javítása, az UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti nemzetközi felülvizsgálat hiányában felülvizsgálati eljárást kell létrehozni.
- (18) A Bizottságnak a nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervek – ezen belül az erdőkre vonatkozó javasolt referenciaszintek – értékelése során építenie kell az UNFCCC keretében végzett szakértői felülvizsgálatok bevált gyakorlataira és tapasztalataira, többek között a tagállami szakértők részvétele tekintetében is. A Bizottságnak biztosítania kell, hogy tagállami szakértők részt vegyenek annak szakmai értékelésében, hogy az erdőkre vonatkozó javasolt referenciaszinteket az e rendeletben foglalt kritériumoknak és követelményeknek megfelelően határozták-e meg. A szakmai értékelés eredményeit tájékoztatás céljából meg kell küldeni a 89/367/EGK tanácsi határozattal¹ létrehozott Erdészeti Állandó Bizottságnak. A Bizottságnak az érdekelt felekkel és a civil társadalommal is konzultációt kell folytatnia. A nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási terveket a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően nyilvánossá kell tenni.

¹ A Tanács 89/367/EGK határozata (1989. május 29.) az Erdészeti Állandó Bizottság létrehozásáról (HL L 165., 1989.6.15., 14. o.).

- (19) A faipari termékek fenntarthatóbb felhasználásával a helyettesítő hatás révén jelentősen korlátozható az üvegházhatású gázok légkörbe való kibocsátása, és fokozható azok légkörből való elnyelése. A tartós faipari termékek nagyobb mértékű használatának elismerése és ösztönzése érdekében az elszámolási szabályokban elő kell írni, hogy a tagállamok pontosan és átláthatóan, a változás bekövetkezésének időpontjában rögzítsék LULUCF-elszámolásukban a faipari termékek széntárolóinak változásait. A Bizottságnak útmutatást kell nyújtania a faipari termékek elszámolásával kapcsolatos módszertani kérdésekben.
- (20) A természetes bolygatás – például erdőtüzek, rovarkárok és betegségek, szélsőséges időjárási viszonyok és geológiai események –, amelyek a tagállamoktól függetlenül következnek be, és amelyeket a tagállamok nem képesek befolyásolni, a LULUCF-ágazatban ideiglenes jellegű üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz vezethetnek, vagy a korábbi elnyelések visszafordulását eredményezhetik. Mivel az ilyen elnyelések visszafordulását gazdálkodási – például a fakitermeléssel és a faültetéssel kapcsolatos – döntések is okozhatják, e rendeletnek biztosítani kell, hogy az elnyelés emberi beavatkozás hatására való visszafordulása mindig pontosan megjelenjen a LULUCF-elszámolásokban. E rendeletnek korlátozott mértékben lehetővé kell tennie a tagállamok számára, hogy LULUCF-elszámolásaikból kizárhassák az olyan bolygatásból eredő kibocsátásokat, amelyeket nem képesek befolyásolni. Az elszámolásból való kizárás lehetőségével azonban oly módon kell élniük a tagállamoknak, hogy az ne vezessen az elszámolt mennyiségek indokolatlan csökkentéséhez.

- (21) Lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy nemzeti preferenciáiktól függően választhassák meg a LULUCF-ágazatra vonatkozó kötelezettségvállalásaik teljesítése szempontjából megfelelő nemzeti szakpolitikáikat, beleértve azt a lehetőséget is, hogy az egyik földhasználati kategóriához kapcsolódó kibocsátásokat egy másik földhasználati kategóriához kapcsolódó elnyelésekkel egyenlítsék ki. Lehetővé kell tenni továbbá számukra, hogy a 2021–2030-as időszak során halmozhassák a nettó elnyeléseket. A tagállamok közötti kereskedést kiegészítő lehetőségként továbbra is fenn kell tartani, és a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet⁺¹ értelmében meghatározott éves kibocsátási jogosultságait felhasználhassák az e rendeletnek való megfelelés céljára. Az e rendeletben meghatározott rugalmassági mechanizmusok igénybevétele nem fogja veszélyeztetni az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó uniós célkitűzések általános vállalási szintjét.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 3/18 (2016/0231(COD)) számú dokumentumban szereplő rendelet számát a szövegbe és illesszék be azon rendelet számát és HL hivatkozását a lábjegyzetbe.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) .../... rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról HL ...).

- (22) A fenntartható gazdálkodás alatt álló erdők általában nyelőkként funkcionálnak, hozzájárulva ezzel az éghajlatváltozás mérsékléséhez. A 2000 és 2009 közötti referencia-időszakban az erdőterületek nyelőinek bejelentett átlagos elnyelése az Unió egészében évente 372 millió tonna CO₂-egyenérték volt. A Párizsi Megállapodás céljának és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére vonatkozó ambiciózus uniós célkitűzéseknek a 2050-ig történő elérése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a nyelők és a tározók – ideértve az erdőterületek – megőrzését és adott esetben növelését.
- (23) A gazdálkodás alatt álló erdőterületek általi elnyeléseket az előretekintő erdőkre vonatkozó referenciaszintekhez képest kell elszámolni. A nyelők jövőbeli kapacitására vonatkozó előrejelzésnek a referencia-időszak alatt folytatott erdőgazdálkodási gyakorlatokon és az erdőgazdálkodási intenzitás extrapolációján kell alapulnia. A nyelők kapacitásának a referenciaszinthez viszonyított csökkenését kibocsátásként kell elszámolni. A sajátos tagállami körülményeket és gyakorlatokat – például a szokásosnál alacsonyabb kitermelési intenzitást vagy az erdők előregedését a referencia-időszak alatt – figyelembe kell venni.

- (24) A tagállamok számára bizonyos rugalmasságot kell biztosítani, hogy – a Párizsi Megállapodás céljának megfelelő fenntartható erdőgazdálkodási gyakorlatokkal összhangban – ideiglenesen növelhessék a kitermelési intenzitásukat, amennyiben az Unió egészén belül a LULUCF-ágazatban az összkibocsátás nem haladja meg az elnyelések összmenyiségét. E rugalmassági mechanizmus keretében lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a nyelők 2000-2009-es időszakra jelentett kapacitásának százalékos arányában kifejezett kompenzációs tényező alapján kiszámított alapmenyiséggel ellentételezzék a gazdálkodás alatt álló erdőterületek vonatkozásában elszámolt kibocsátásaikat. Biztosítani kell, hogy a tagállamok csak addig a mértékig kaphassanak ellentételezést, amely mértéket meghaladva az erdőterületük többé már nem hozna létre nyelőt.
- (25) Azok a tagállamok, amelyek az uniós átlaghoz képest nagyon magas arányú erdőterülettel rendelkeznek, és különösen a nagyon magas arányú erdőterülettel rendelkező kisebb tagállamok más tagállamokhoz képest nagyobb mértékben függnék a gazdálkodás alatt álló erdőterületektől a többi elszámolási kategória kibocsátásainak kiegyensúlyozása tekintetében, ezért e tagállamokat jobban érintik a tervezett intézkedések és korlátozottabb lehetőséggel rendelkeznek erdőterületeik növelésére. A kompenzációs tényezőt ezért az erdőterületek nagysága és a földterületek függvényében növelni kell, hogy a referencia-időszakban azokra a tagállamokra vonatkozzon a legmagasabb kompenzációs tényező, amelyek az uniós átlaghoz képest nagyon kis földterülettel és nagyon magas arányú erdőterülettel rendelkeznek.

- (26) A Tanács a 2012. március 9-i következtetéseiben elismerte a kiterjedt erdős területekkel rendelkező országok sajátosságait. E sajátosságok leginkább ahhoz kapcsolódnak, hogy korlátozottak a lehetőségek arra, hogy a kibocsátásokat elnyeléssel ellensúlyozzák. Mivel Finnország a legkiterjedtebb erdős területekkel rendelkező tagállam, valamint sajátosak a földrajzi körülményei, ebben a tekintetben különös nehézségekkel néz szembe. Ezért Finnország számára korlátozott mértékű további kompenzációt kell biztosítani.
- (27) A tagállamoknak az 525/2013/EU rendelettel összhangban a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk az üvegház-gáz leltárak releváns adatait, a megfelelés-ellenőrzések során pedig figyelembe kell venni e benyújtott adatokat annak érdekében, hogy nyomon lehessen követni, hogy milyen eredményeket érnek el az e rendelet szerinti kötelezettségvállalásaik teljesítésében, valamint hogy biztosítani lehessen a kibocsátásokra és az elnyelésekre vonatkozó információk átláthatóságát, pontosságát, következetességét, teljességét és összehasonlíthatóságát. Amennyiben valamely tagállam igénybe kívánja venni az e rendeletben meghatározott gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust, megfelelési jelentésében meg kell jelölnie azt a kompenzációs mennyiséget, amellyel élni kíván.
- (28) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek – adott esetben éves munkaprogramjával összhangban – segítenie kell a Bizottság munkáját az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés éves bejelentési rendszere, a szakpolitikákra és intézkedésekre, valamint a tagállami előrejelzésekre vonatkozó információk értékelése, a tervezett további szakpolitikák és intézkedések értékelése, valamint a Bizottság által e rendelet alapján elvégzett megfelelés-ellenőrzések terén.

- (29) Annak érdekében, hogy megfelelő módon elszámolhatók legyenek az e rendeletből fakadó ügyletek, ideértve a rugalmassági mechanizmusok igénybevételével és a megfelelés nyomon követésével kapcsolatosakat is, továbbá a tartós faipari termékek nagyobb mértékű használatának előmozdítása érdekében, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a fogalommeghatározások technikai kiigazítására, többek között az erdők meghatározására vonatkozó minimumértékekre, az üvegházhatású gázokat és a széntárolókat tartalmazó felsorolásokra, a tagállami erdőkre vonatkozó referenciaszinteknek a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakra történő megállapítására, a faipari termékek új kategóriáinak felvételére, a természetes bolygatásra vonatkozó módszertannak és tájékoztatási kötelezettségeknek az IPCC-útmutatóban bekövetkezett változásokat tükröző a felülvizsgálatára, valamint az ügyleteknek az uniós jegyzékben történő elszámolására vonatkozóan. Az ügyletek elszámolásával kapcsolatos szükséges rendelkezéseket egyetlen olyan aktusba kell foglalni, amely ötvözi az 525/2013/EU rendelet, az (EU) .../...⁺ rendelet, az e rendelet és a 2003/87/EK irányelv szerinti elszámolási rendelkezéseket. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak¹ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 3/18 (2016/0231(COD)) számú dokumentumban szereplő rendelet számát a szövegbe.

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (30) A Bizottságnak az 525/2013/EU rendelet szerinti rendszeres jelentéstétel részeként az UNFCCC keretei között zajló 2018. évi támogató párbeszéd (a továbbiakban: Talanoa párbeszéd) kimenetelét is értékelnie kell. E rendeletet 2024-ben, majd azt követően ötévente felül kell vizsgálni általános működésének értékelése céljából. A felülvizsgálat során figyelembe kell venni a Talanoa párbeszéd és a Párizsi Megállapodás alapján végzett globális értékelés eredményeit is. A 2030 utáni időszakra vonatkozó keretnek összhangban kell állnia a hosszú távú célkitűzésekkel és a Párizsi Megállapodás keretében tett kötelezettségvállalásokkal.
- (31) Annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -elnyelés bejelentése és ellenőrzése, valamint a tagállamok kötelezettségvállalásainak teljesítésére vonatkozó értékeléshez szükséges bármely más információ bejelentése hatékony, átlátható és költséghatékony legyen, az 525/2013/EU rendeletbe jelentéstételi követelményeket kell foglalni.
- (32) Az adatgyűjtés és a módszertani fejlesztés megkönnyítése érdekében gondoskodni kell arról, hogy a földhasználat nyilvántartása és bejelentése az egyes földterületek földrajzi nyomon követésével, a nemzeti és uniós adatgyűjtési rendszereknek megfelelően történjék. Az adatgyűjtés céljára a lehető legjobban ki kell használni a meglévő uniós és tagállami programokat és felméréseket, többek között a földhasználati és földfelszín-borítottsági összeírást (LUCAS), az Unió Kopernikusz Föld-megfigyelési programját, valamint a Galileo európai műholdas navigációs rendszert. Az adatgazdálkodásnak, többek között az adatok bejelentése, újrafelhasználása és terjesztése céljából történő adatmegosztásnak, meg kell felelnie a 2007/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹ előírt követelményeknek.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2007/2/EK irányelve (2007. március 14.) az Európai Közösségen belüli térinformációs infrastruktúra (INSPIRE) kialakításáról (HL L 108., 2007.4.25., 1. o.).

- (33) Az 525/2013/EU rendeletet ennek megfelelően módosítani kell.
- (34) Az 529/2013/EU határozatot kell továbbra is alkalmazni az elszámolási és jelentéstételi kötelezettségek vonatkozásában a 2013. január 1-től 2020. december 31-ig tartó elszámolási időszakban. A 2021. január 1-jén kezdődő elszámolási időszakokban ezt a rendeletet kell alkalmazni.
- (35) Az 529/2013/EU határozatot ennek megfelelően módosítani kell.
- (36) Mivel e rendelet céljait, nevezetesen a 2021–2030-as időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzés teljesítése érdekében a tagállamok által az LULUC- ágazat terén teendő, a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez hozzájáruló kötelezettségvállalások megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a rendelet terjedelme és hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Tárgy

E rendelet meghatározza azokat a földhasználattal, földhasználat-változtatással és erdőgazdálkodással (a továbbiakban: LULUCF) foglalkozó ágazattal összefüggő tagállami kötelezettségvállalásokat, amelyek hozzájárulnak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek eléréséhez és a 2021–2030-as időszakra vonatkozó uniós üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési célkitűzés teljesítéséhez. E rendelet megállapítja továbbá a LULUCF-ágazathoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések elszámolására, valamint az említett kötelezettségvállalások tagállamok általi teljesítésének ellenőrzésére alkalmazandó szabályokat.

2. cikk

Hatály

- (1) E rendelet az 525/2013/EU rendelet 7. cikkével összhangban bejelentett, az I. melléklet A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak a tagállamok területén a következő területelszámolási kategóriákba tartozó kibocsátására és elnyelésére alkalmazandó:
- a) a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakokban:
- i. „erdősített terület”: a szántóterületből, gyepterületből, vizes élőhelyből, beépített területből vagy egyéb földterületből átalakított erdőterületként bejelentett földhasználat;

- ii. „kiirtott erdőterület”: az erdőterületből átalakított szántóterületként, gyepterületként, vizes élőhelyként, beépített területként vagy egyéb földterületként bejelentett földhasználat;
- iii. „gazdálkodás alatt álló szántóterület”:
 - a szántóterületnek maradó szántóterületként,
 - a gyepterületből, vizes élőhelyből, beépített területből vagy egyéb földterületből átalakított szántóterületként vagy
 - a szántóterületből átalakított vizes élőhelyként, beépített területként vagy egyéb földterületként bejelentett földhasználat;
- iv. „gazdálkodás alatt álló gyepterület”:
 - a gyepterületnek maradó gyepterületként,
 - a szántóterületből, vizes élőhelyből, beépített területből vagy egyéb földterületből átalakított gyepterületként vagy
 - a gyepterületből átalakított vizes élőhelyként, beépített területként vagy egyéb földterületként bejelentett földhasználat;
- v. „gazdálkodás alatt álló erdőterület”: az erdőterületnek maradó erdőterületként bejelentett földhasználat;

- b) 2026-tól „gazdálkodás alatt álló vizes élőhely”:
- a vizes élőhelynek maradó vizes élőhelyként,
 - a beépített területből vagy egyéb földterületből átalakított vizes élőhelyként vagy
 - a vizes élőhelyből átalakított beépített területként vagy egyéb földterületként bejelentett földhasználat.

- (2) A tagállamok a 2021–2025-ös időszakban az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalásuk hatálya alá vonhatják az 525/2013/EU rendelet 7. cikkének megfelelően bejelentett, az e rendelet I. melléklete A. szakaszában felsorolt üvegházhatású gázoknak a területükön található, „gazdálkodás alatt álló vizes élőhely” területelszámolási kategóriában keletkező kibocsátásait és elnyeléseit. Ezt a rendeletet az említett, valamely tagállam kötelezettségvállalásának hatálya alá vont kibocsátásokra és elnyelésekre is alkalmazni kell.
- (3) Amennyiben valamely tagállam a (2) bekezdésnek megfelelően gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyet kíván a kötelezettségvállalása hatálya alá vonni, erről 2020. december 31-ig értesíti a Bizottságot.
- (4) Amennyiben az IPCC-útmutató átdolgozásának alkalmazása során nyert tapasztalatok tükrében szükségesnek bizonyul, a Bizottság javaslatot tehet a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyre vonatkozó kötelező elszámolás bevezetésének további öt évvel történő elhalasztására.

3. cikk
Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „nyelő”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely az üvegházhatású gázt, az aeroszolt vagy az üvegházhatású gáz előanyagát elnyeli a légkörből;
2. „forrás”: minden olyan eljárás, tevékenység vagy mechanizmus, amely üvegházhatású gázt, aeroszolt vagy üvegházhatású gáz előanyagát a légkörbe kibocsátja;
3. „széntároló”: olyan biogeokémiai képződmény vagy rendszer egésze vagy része valamely tagállam területén, amely szenet, szent tartalmazó üvegházhatású gáz előanyagát, vagy szent tartalmazó bármely üvegházhatású gázt tárol;
4. „szénkészlet”: a széntárolóban tárolt széntömeg;

5. „faipari termék”: fa kitermelésével nyert olyan termék, amely elhagyja a kitermelés helyét;
6. „erdő”: a terület nagyságára, a záródásra vagy ennek megfelelő faállomány-sűrűségre, valamint a fáknek a termőhelyükön, vágásérett korban való potenciális magasságára vonatkozó, a II. mellékletben tagállamonként meghatározott minimumértékek alapján meghatározott földterület. Az erdő fogalmába beletartoznak azok a fakkal – beleértve a természetes eredetű fiatal facsoportokat is – vagy mesterséges állománnyal fedett területek is, amelyek csak később érik el a II. mellékletben meghatározott, a záródásra vagy a faállomány-sűrűség egyenértékű mérőszámára vagy a famagasságra vonatkozó minimumértékeket, beleértve azokat a földterületeket is, amelyek rendes körülmények között az erdőterület részét képezik, de amelyeken emberi beavatkozás, – például fakitermelés – vagy természeti jelenségek nyomán ideiglenesen nem találhatók fák, de várhatóan visszaalakulnak erdővé;
7. „erdőkre vonatkozó referenciaszint”: a tagállam területén a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakban a gazdálkodás alatt álló erdőterülethez kapcsolódó nettó kibocsátásnak vagy elnyelésnek az e rendeletben meghatározott követelmények alapján megbecsült éves átlaga, évi CO₂-egyenértékben (tonna) kifejezve;
8. „felezési idő”: azon évek száma, amely alatt a faipari termékek adott kategóriájában tárolt szén mennyisége az eredeti érték felére csökken;

9. „természetes bolygatás”: nem emberi beavatkozásra fellépő bármely olyan esemény vagy körülmény, amely az erdőkben jelentős mértékű kibocsátáshoz vezet, és amelynek előfordulását az érintett tagállam nem képes befolyásolni, valamint amelynek a kibocsátásra gyakorolt hatásait a tagállam objektív tényezőkből kifolyólag nem tudja jelentősen csökkenteni, annak bekövetkezését követően sem;
10. „azonnali oxidáció”: olyan elszámolási módszer, amely azt veszi alapul, hogy a faipari termékekben tárolt szén teljes mennyisége a kitermelés pillanatában a légkörbe kerül.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdésében foglalt fogalommeghatározások módosítására vagy törlésére, valamint további fogalommeghatározások beillesztésére vonatkozóan, abból a célból, hogy az említett bekezdést hozzáigazítsa a tudományos eredményekhez vagy a műszaki fejlődéshez, valamint hogy biztosítsa e fogalommeghatározások összhangját az IPCC-útmutatóban szereplő releváns fogalommeghatározásoknak az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia keretében elfogadott módosításaival.

4. cikk

Kötelezettségvállalások

A 2021–2025-ös, valamint a 2026–2030-as időszakokra vonatkozóan, a 12. és a 13. cikk szerinti rugalmassági mechanizmusok figyelembevétele mellett minden tagállam gondoskodik arról, hogy a kibocsátás ne haladja meg az elnyelést, ahol kibocsátás és elnyelés alatt a tagállam területén megvalósuló, a 2. cikkben említett bármely területelszámolási kategóriába sorolható teljes kibocsátások és teljes elnyelések összegeként meghatározott és e rendelet szerint együttesen elszámolt mennyiségek értendők.

5. cikk

Általános elszámolási szabályok

- (1) Minden tagállam elszámolást készít és vezet, amelyben pontosan rögzíti a 2. cikkben említett területelszámolási kategóriákhoz kapcsolódó kibocsátást és elnyelést. A tagállamok biztosítják, hogy elszámolásuk és az e rendelet alapján szolgáltatott más adatok pontosak, teljesek, következetesek, összehasonlíthatók és átláthatók legyenek. A tagállamok pozitív előjellel (+) jelzik a kibocsátást, negatív előjellel (–) pedig az elnyelést.
- (2) A tagállamok megelőzik, hogy kibocsátások vagy elnyelések kétszeresen kerüljenek elszámolásra, különösen annak biztosításával, hogy kibocsátásokat és elnyeléseket ne számoljanak el egyszerre több területelszámolási kategóriában.

- (3) Amennyiben a földhasználat átalakítására kerül sor, a tagállamok az átalakítás időpontját követő 20 év lejártával az erdőterületet, a szántóterületet, a gyepterületet, a vizes élőhelyet, a beépített területet és az egyéb földterületet a más típusú területté átalakított szóban forgó területre vonatkozó kategóriából átteszik az azonos típusú területnek maradó szóban forgó területre vonatkozó kategóriába.
- (4) A tagállamok elszámolásukban minden területelszámolási kategória tekintetében rögzítik az I. melléklet B. szakaszában felsorolt széntárolók szénkészletében bekövetkező változásokat. Amennyiben egy adott széntároló nem forrás, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy elszámolásukba nem foglalják bele a széntároló szénkészletében bekövetkező változásokat. A gazdálkodás alatt álló erdőterületeken – mint területelszámolási kategória – található felszín feletti biomassza, holtfa és faipari termékek jelentette széntárolókra azonban nem terjedhet ki a szénkészletben bekövetkező változás elszámolásba foglalásának mellőzésére vonatkozó lehetőség.
- (5) A tagállamok az elszámolás elkészítéséhez használt adatokról hiánytalan és pontos nyilvántartást vezetnek.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet módosítására vonatkozóan, annak érdekében, hogy az tükrözze az IPCC-útmutatónak az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia keretében elfogadott módosításait.

6. cikk

Az erdősített terület és a kiirtott erdőterület elszámolása

- (1) A tagállamok az erdősített területhez és a kiirtott erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést összkibocsátás és összelnyelés formájában elszámolják a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakok minden egyes éve vonatkozásában.
- (2) Az 5. cikk (3) bekezdésében meghatározott alapértelmezett évek száma alkalmazására vonatkozó követelménytől eltérve, amennyiben a földhasználat szántóterületről, gyepterületről, vizes élőhelyről, beépített területről vagy egyéb földterületről erdőterületté kerül átalakításra, a tagállam az adott földterületet az „erdőterületté alakított földterület” kategóriájából az „erdőterületnek maradó erdőterület” kategóriájába az átalakítás időpontját követő 30 év lejártával is átteheti, amennyiben az említett áttétel az IPCC-útmutató alapján kellően indokolt.
- (3) Az erdősített területhez és a kiirtott erdőterülethez kapcsolódó kibocsátás és elnyelés kiszámításakor az erdőterület meghatározásához minden tagállam a II. mellékletben meghatározott paramétereket alkalmazza.

7. cikk

A gazdálkodás alatt álló szántóterület, a gazdálkodás alatt álló gyepterület és a gazdálkodás alatt álló vizes élőhely elszámolása

- (1) A tagállamok elszámolják a gazdálkodás alatt álló szántóterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, olyan módon, hogy kiszámítják a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakra eső kibocsátást és elnyelést, majd a kapott értékből kivonják a 2005–2009-es referencia-időszakban a gazdálkodás alatt álló szántóterülethez kapcsolódó átlagos éves kibocsátásuk és elnyelésük ötszörösét.
- (2) A tagállamok elszámolják a gazdálkodás alatt álló gyepterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést, olyan módon, hogy kiszámítják a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakra eső kibocsátást és elnyelést, majd a kapott értékből kivonják a 2005–2009-es referencia-időszakban a gazdálkodás alatt álló gyepterülethez kapcsolódó átlagos éves kibocsátásuk és elnyelésük ötszörösét.

- (3) A 2021–2025-ös időszakban azok a tagállamok, amelyek a 2. cikk (2) bekezdésének megfelelően gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyet vonnak a kötelezettségvállalásaik hatálya alá, a 2026-2030-as időszakban pedig az összes tagállam elszámolja a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést olyan módon, hogy kiszámítja a szóban forgó időszakokra eső kibocsátást és elnyelést, majd a kapott értékből kivonja a 2005–2009-es referencia-időszakban a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyhez kapcsolódó átlagos éves kibocsátása és elnyelése ötszörösét.
- (4) Mindazonáltal azok a tagállamok, amelyek a 2. cikk (2) bekezdésének megfelelően úgy döntöttek, hogy a 2021–2025-ös időszakban a gazdálkodás alatt álló vizes élőhelyeket nem vonják a kötelezettségvállalásaik hatálya alá, jelentést tesznek a Bizottságnak:
- a) a vizes élőhelynek maradó vizes élőhelyként,
 - b) a beépített területből vagy egyéb földterületből átalakított vizes élőhelyként, vagy
 - c) a vizes élőhelyből átalakított beépített területként vagy egyéb földterületként bejelentett földhasználatból származó kibocsátásokról és elnyelésekről.

8. cikk

A gazdálkodás alatt álló erdőterület elszámolása

- (1) A tagállamok elszámolják a gazdálkodás alatt álló erdőterülethez kapcsolódó kibocsátást és elnyelést olyan módon, hogy kiszámítják a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakra eső kibocsátást és elnyelést, majd a kapott értékből kivonják az erdőkre vonatkozó referenciaszintjük ötszörösét.
- (2) Amennyiben az e cikk (1) bekezdése szerinti számítás eredménye a tagállam erdőkre vonatkozó referenciaszintjéhez képest negatív, az érintett tagállam a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó elszámolásába olyan elnyelést foglal bele, amelynek nettó össz mennyisége nem haladja meg a III. mellékletben meghatározott referenciaévre vagy referencia-időszakra vonatkozóan megállapított kibocsátása 3,5 %-ának ötszörösét. Ez a korlátozás nem vonatkozik a gazdálkodás alatt álló erdőterületek területelszámolási kategóriájában a faipari termékek – kivéve a 9. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett „papír” kategóriát – és a holtfa jelentette széntárolókból származó nettó elnyelésre.

- (3) A tagállamok a 2021-2025-ös időszak tekintetében 2018. december 31-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2023. június 30-ig benyújtják a Bizottságnak nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervüket, amelyben javaslatot tesznek az erdőkre vonatkozó referenciaszintjükre. A nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervnek tartalmaznia kell a IV. melléklet B. szakaszában felsorolt összes elemet, és a tervet – többek között az interneten keresztül – nyilvánossá kell tenni.
- (4) A tagállamok a IV. melléklet A. szakaszában szereplő kritériumok alapján meghatározzák az erdőkre vonatkozó referenciaszintjüket. Horvátország esetében az erdőkre vonatkozó referenciaszint a IV. melléklet A. szakaszában szereplő kritériumokon túl az erdőgazdálkodásra a referencia-időszakban hatást gyakorló területmegszállást, valamint háborús és háború utáni viszonyokat is figyelembe veheti.
- (5) Az erdőkre vonatkozó referenciaszintnek azon fenntartható erdőgazdálkodási gyakorlat folytatásán kell alapulnia, amelyet az erdők kortól függő, dinamikus jellemzőit figyelembe véve a 2000 és 2009 közötti időszakban dokumentáltak a tagállami erdőkre vonatkozóan, és ahhoz a rendelkezésre álló legjobb adatokat kell felhasználni.

A szénelnyelők hosszú távú fenntartása és megerősítése céljából az első albekezdéssel összhangban meghatározott, erdőkre vonatkozó referenciaszinteknek figyelembe kell venniük az erdők kortól függő, dinamikus jellemzőinek jövőbeli hatásait annak érdekében, hogy ne korlátozzák indokolatlanul az erdőgazdálkodás intenzitását, amely alapvető elemét képezi a fenntartható erdőgazdálkodási gyakorlatnak.

A tagállamok biztosítják az összhangot azon módszerek és adatok között, amelyeket az erdőkre vonatkozó javasolt referenciaszintnek a nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervben való meghatározásához és a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó jelentéstételhez használnak.

- (6) A Bizottság a tagállamok által kijelölt szakértőkkel konzultálva szakmai értékelésnek veti alá a tagállamok által az e cikk (3) bekezdésével összhangban benyújtott nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási terveket, annak felmérése céljából, hogy az erdőkre vonatkozó javasolt referenciaszintek meghatározása mennyiben felelt meg az e cikk (4) és (5) bekezdésében, valamint az 5. cikk (1) bekezdésében meghatározott elveknek és követelményeknek. A Bizottság emellett az érdekelt felekkel és a civil társadalommal is konzultációt folytat. A Bizottság összefoglalót tesz közzé az elvégzett munkáról, amelyben a tagállamok által kijelölt szakértők álláspontjait és az értékelés megállapításait is ismerteti.

A Bizottság – szükség esetén – a szakmai értékelés megállapításait tükröző szakmai ajánlásokat tesz a tagállamoknak, ezáltal elősegítve az erdőkre vonatkozó javasolt referenciaszintek szakmai felülvizsgálatát. A Bizottság közzéteszi az említett szakmai ajánlásokat.

- (7) Amennyiben a szakmai értékelések vagy adott esetben a szakmai ajánlások alapján szükséges, a tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2019. december 31-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2024. június 30-ig közlik a Bizottsággal az erdőkre vonatkozó felülvizsgált javasolt referenciaszintjüket. A Bizottság közzéteszi a tagállamok által közölt, erdőkre vonatkozó javasolt referenciaszinteket.
- (8) A tagállamok által benyújtott, erdőkre vonatkozó javasolt referenciaszintek, az e cikk (6) bekezdése szerint elvégzett szakmai értékelés, valamint adott esetben az e cikk (7) bekezdése szerint benyújtott, erdőkre vonatkozó felülvizsgált javasolt referenciaszintek alapján a Bizottság a 16. cikknek felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a IV. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy meghatározza azokat az erdőkre vonatkozó referenciaszinteket, amelyeket a tagállamoknak a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakokban alkalmazniuk kell.
- (9) Ha egy tagállam az e cikk (3) bekezdésében vagy adott esetben az e cikk (7) bekezdésében meghatározott időpontig nem nyújtja be az erdőkre vonatkozó referenciaszintjét a Bizottságnak, a Bizottság – az e cikk (6) bekezdése szerinti szakmai értékelés alapján – a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a IV. melléklet módosítására vonatkozóan, annak érdekében, hogy meghatározza az adott tagállam által a 2021–2025-ös vagy a 2026–2030-as időszakban alkalmazandó, erdőkre vonatkozó referenciaszintet.

- (10) A (8) és a (9) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat a 2021-2025-ös időszak tekintetében 2020. október 31-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2025. április 30-ig kell elfogadni.
- (11) Az e cikk (5) bekezdésében említett összhang biztosítása érdekében a tagállamok a 14. cikk (1) bekezdésében említett időpontokig szükség esetén olyan technikai kiigazításokat nyújtanak be a Bizottságnak, amelyek nem teszik szükségessé az e cikk (8) és (9) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok módosítását.

9. cikk

A faipari termékek elszámolása

- (1) A faipari termékekre vonatkozó, a 6. cikk (1) bekezdése és a 8. cikk (1) bekezdése szerint vezetett elszámolásaikban a tagállamok az V. mellékletben meghatározott bomlásállandót alkalmazó függvényt, módszertant és alapértelmezett felezésiidő-értékeket alkalmazva feltüntetik az alábbi kategóriákba tartozó faipari termékek széntárolóiiban bekövetkező változásból eredő kibocsátást és elnyelést:
- a) papír;
 - b) falemez;
 - c) fűrészáru.

- (2) A Bizottság a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) bekezdése és az V. melléklet annak érdekében történő módosítása céljából, hogy– az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia keretében elfogadott IPCC-útmutató alapján – a szénmegkötő hatással rendelkező faipari termékeket új kategóriákkal egészítse ki, ennek során biztosítva a környezeti integritást.
- (3) A tagállamok – az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia keretében elfogadott IPCC-útmutató alapján – az (1) és a (2) bekezdésben említett meglévő és új kategóriákon belül meghatározhatják az odatartozó faalapú anyagból készült termékeket – a fakérget is beleértve –, feltéve hogy a rendelkezésre álló adatok átláthatók és ellenőrizhetők.

10. cikk

A természetes bolygatásra alkalmazandó elszámolási szabályok

- (1) A 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszak végén a tagállamok kizárhatják az erdősített területre és a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó elszámolásaikból az üvegházhatású gázok természetes bolygatásból eredő azon kibocsátásait, amelyek meghaladják a természetes bolygatás által a 2001–2020-as időszakban okozott kibocsátások a statisztikailag kiugró értékeket figyelmen kívül hagyó átlagos szintjét (a továbbiakban: háttérszint). Ezt a háttérszintet e cikknek és a VI. mellékletnek megfelelően kell kiszámítani.
- (2) Amennyiben a tagállam alkalmazza az (1) bekezdést, akkor:
 - a) az (1) bekezdésben említett területelszámolási kategóriák tekintetében tájékoztatja a Bizottságot a háttérszintről, valamint a VI. melléklet szerint felhasznált adatokról és módszertanról, valamint
 - b) elszámolásából 2030-ig kizárja a természetes bolygatásnak kitett földterülethez kapcsolódó összes későbbi elnyelést.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 16. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a VI. melléklet módosítására vonatkozóan, az említett mellékletben foglalt módszertan és tájékoztatási követelmények felülvizsgálata céljából, annak érdekében, hogy azok tükrözzék az IPCC- útmutatónak az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia keretében elfogadott módosításait.

11. cikk

Rugalmassági mechanizmusok

- (1) A tagállamok az alábbi rugalmassági mechanizmusokat vehetik igénybe:
- a) a 12. cikkben meghatározott általános rugalmassági mechanizmusok; és
 - b) a 4. cikk szerinti kötelezettségvállalás teljesítése érdekében a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó, a 13. cikkben meghatározott rugalmassági mechanizmus.
- (2) Ha egy tagállam nem felel meg az 525/2013/EU rendelet 7. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott nyomonkövetési követelményeknek, a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő (a továbbiakban: központi tisztviselő) átmenetileg megtiltja a tagállamnak az e rendelet 12. cikkének (2) és (3) bekezdése szerinti átadást vagy átvitelt, valamint azt, hogy igénybe vegye az e rendelet 13. cikke szerinti, a gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.

12. cikk

Általános rugalmassági mechanizmusok

- (1) Ha egy tagállamban az összkibocsátás meghaladja az összelnyeléseket, és az adott tagállam igénybe vette a rugalmassági mechanizmust, és az (EU) .../...⁺ rendelet szerinti éves kibocsátási jogosultsága törlését kérte, a törölt kibocsátási jogosultság mennyiségét figyelembe kell venni a tagállamnak az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalása teljesítése szempontjából.
- (2) Ha egy tagállamban az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, a különbséget a tagállam az (EU) .../...⁺ rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett kibocsátási mennyiség levonását követően átadhatja egy másik tagállamnak. Az átadott mennyiséget figyelembe kell venni az átvevő tagállam e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségvállalásának teljesítésére vonatkozó értékelés során.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 3/18 (2016/0231(COD)) számú dokumentumban szereplő rendelet számát a szövegbe.

- (3) Ha egy tagállamban a 2021–2025-ös időszakban az összelnyelés meghaladja az összkibocsátást, a fennmaradó kibocsátási mennyiséget a tagállam az (EU) .../...⁺ rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett vagy az e cikk (2) bekezdése alapján más tagállamnak átadott mennyiség levonását követően átviheti a 2026–2030-as időszakra.
- (4) A kétszeres elszámolás elkerülése érdekében az (EU) .../...⁺ rendelet 7. cikke alapján figyelembe vett nettó elnyelés mennyiségét le kell vonni abból a mennyiségből, amely az e cikk (2) bekezdése szerinti, más tagállamnak történő átadás vagy az e cikk (3) bekezdése szerinti átvitel céljára a tagállam rendelkezésére áll.

13. cikk

A gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmus

- (1) Ha egy tagállamban a 2. cikkben említett területelszámolási kategóriák esetében az összkibocsátás meghaladja az e rendeletnek megfelelően elszámolt összelnyelést, a 4. cikknek való megfelelés céljából a tagállam igénybe veheti az e cikkben meghatározott gazdálkodás alatt álló erdőterületre vonatkozó rugalmassági mechanizmust.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 3/18 (2016/0231(COD)) számú dokumentumban szereplő rendelet számát a szövegbe.

- (2) Ha a 8. cikk (1) bekezdése szerinti számítás eredménye pozitív szám, az érintett tagállam az említett kibocsátásokat illetően kompenzációra jogosult, feltéve hogy:
- a) a tagállam az 525/2013/EU rendelet 4. cikkével összhangban benyújtott stratégiájában meghatározott olyan folyamatban lévő vagy tervezett egyedi intézkedéseket, amelyek célja, hogy biztosítsák az erdők jelentette nyelők és tározók kapacitásának fenntartását vagy növelését; valamint
 - b) az Unióban az összkibocsátás nem haladja meg az összelnyelést az e rendelet 2. cikkében említett területelszámolási kategóriákban abban az időszakban, amelyre vonatkozóan a tagállam kompenzációval kíván élni. Annak értékelése során, hogy az Unión belül az összkibocsátás meghaladja-e az összelnyelést, a Bizottság biztosítja a tagállamok általi kétszeres elszámolás elkerülését, különösen az e rendeletben és az (EU) .../...⁺ rendeletben meghatározott rugalmassági mechanizmusok kapcsán.
- (3) A kompenzáció összege tekintetében az érintett tagállam kizárólag:
- a) az erdőkre vonatkozó referenciaszintjéhez képest kibocsátásként elszámolt elnyelésért; és
 - b) a kompenzációnak az adott tagállamra vonatkozóan a VII. mellékletben a 2021–2030-as időszakra vonatkozóan megállapított legmagasabb összegéig lehet jogosult kompenzációra.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 3/18 (2016/0231(COD)) számú dokumentumban szereplő rendelet számát a szövegbe.

- (4) A (2) bekezdés a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülése esetén Finnország legfeljebb 10 millió tonna CO₂-egyenértékű kibocsátást kompenzálhat.

14.cikk

A megfelelés ellenőrzése

- (1) A tagállamok a 2021–2025-ös időszak tekintetében 2027. március 15-ig, a 2026–2030-as időszak tekintetében pedig 2032. március 15-ig megfelelési jelentést nyújtanak be a Bizottságnak, amely a 2. cikkben meghatározott területelszámolási kategóriák mindegyikét illetően tartalmazza az összkibocsátásoknak és az összelnyeléseknek az e rendeletben megállapított elszámolási szabályok alkalmazásával az adott időszakra vonatkozóan meghatározott egyenlegét.

A jelentés adott esetben tartalmazza a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok igénybevételére vonatkozó szándékkal és a vonatkozó összegekkel vagy az ilyen rugalmassági mechanizmusok és vonatkozó összegek igénybevételével kapcsolatos részleteket is.

- (2) A Bizottság a 4. cikknek való megfelelés értékelése céljából elvégzi a megfelelési jelentéseknek az e cikk (1) bekezdésében előírt teljes körű felülvizsgálatát.

- (3) A Bizottság 2027-ben a 2021–2025-ös időszakra, 2032-ben pedig a 2026–2030-as időszakra vonatkozóan jelentést készít a 2. cikkben említett minden egyes területelszámolási kategóriába tartozó összes uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásról és összes üvegházhatásúgáz-elnyelésről, amelyet olyan módon kell kiszámolni, hogy az adott időszakra vonatkozóan bejelentett összes kibocsátás és összes elnyelés értékéből ki kell vonni a 2000–2009-es időszakra vonatkozóan bejelentett éves kibocsátások és elnyelések uniós átlagának ötszörösét.
- (4) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek – éves munkaprogramjával összhangban – segítenie kell a Bizottságot az e cikkben előírt nyomonkövetési és megfelelési keret végrehajtásában.

15. cikk

A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék

- (1) A Bizottság e rendelet 16. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletet kiegészítésére, a kibocsátások és az elnyelések mennyiségének minden tagállam esetében minden területelszámolási kategória tekintetében történő nyilvántartásba vételére vonatkozó szabályok megállapítása céljából, valamint annak érdekében, hogy biztosított legyen az 525/2013/EU rendelet 10. cikke alapján létrehozott uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben az e rendelet 12. és 13. cikke szerinti rugalmassági mechanizmusok alkalmazásával kapcsolatos ügyletek pontos elszámolása.

- (2) A központi tisztviselőnek automatikus ellenőrzést kell végrehajtania az e rendelet szerinti összes ügyleten, és szükség esetén a szabálytalanságok megelőzése érdekében le kell tiltania az ügyletet.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

16. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 3. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (6) bekezdésében, a 8. cikk (8) és (9) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 15. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól ... [e rendelet hatálybalépésének dátuma]-tól/-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (6) bekezdésében, a 8. cikk (8) és (9) bekezdésében, a 9. cikk (2) bekezdésében, a 10. cikk (3) bekezdésében és a 15. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 3. cikk (2) bekezdése, az 5. cikk (6) bekezdése, a 8. cikk (8) és (9) bekezdése, a 9. cikk (2) bekezdése, a 10. cikk (3) bekezdése és a 15. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

17. cikk
Felülvizsgálat

- (1) E rendeletet rendszeresen felül kell vizsgálni, figyelembe véve többek között a nemzetközi fejleményeket, valamint a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseinek megvalósítását szolgáló vállalatokat.

A Bizottság – a 14. cikk (3) bekezdése értelmében elkészített jelentésben szereplő megállapítások és a 13. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban elvégzett értékelés alapján – adott esetben javaslatokat tesz annak érdekében, hogy biztosítsa az Unió átfogó, 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljai teljesítéséhez való hozzájárulásának az integritását.

- (2) A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden egyes globális értékelést követően hat hónapon belül jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról, beleértve adott esetben a 11. cikkben említett rugalmassági mechanizmusok hatásainak értékelését is, valamint arról, hogy e rendelet mennyiben járult hozzá az Unió átfogó, 2030-as üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési céljának és a Párizsi Megállapodás céljainak a teljesítéséhez, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre – például a 2030 utáni időszakra vonatkozó keretre – az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és az elnyeléseknek az Unión belüli szükséges mértékű növelése céljából, továbbá adott esetben javaslatokat terjeszt elő.

18. cikk

Az 525/2013/EU rendelet módosításai

Az 525/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 7. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„da) 2023-tól kezdődően az (EU) .../... európai parlamenti és tanácsi rendelet⁺ 2. cikkének hatálya alá tartozó kibocsátásokat és eltávolításukat az e rendelet IIIa. mellékletében meghatározott módszert annak megfelelően;

^{*} Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/... rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL ...).”;

⁺ HL: kérjük, illesszék be ezen módosító rendelet számát a szövegbe, valamint a számát és HL hivatkozását a lábjegyzetbe.

- b) a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok kérhetik a Bizottságtól annak engedélyezését, hogy az első albekezdés da) pontjától eltérve a IIIa. mellékletben meghatározottól eltérő módszertant alkalmazhassanak, amennyiben a szükséges módszertani fejlesztést nem lehet időben megvalósítani ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni az üvegházhatást okozó gázok 2021–2030-as időszakra vonatkozó leltárai tekintetében, vagy ha – az érintett széntárolókhoz kapcsolódó kibocsátások és eltávolítások csekély jelentősége miatt – a módszertani fejlesztés költsége aránytalanul magas lenne azokhoz az előnyökhöz képest, amelyekkel a kibocsátás és az eltávolítás elszámolásának javítása szempontjából a módszertan alkalmazása járna. Az ezen eltéréssel élni kívánó tagállamok 2020. december 31-ig indokolással ellátott kérelmet nyújtanak be a Bizottságnak, amelyben ismertetik, hogy mikorra hajtható végre a módszertani fejlesztés és/vagy tehető javaslat az alternatív módszertanra vonatkozóan, valamint értékelik az elszámolás pontosságára vonatkozó lehetséges hatásokat. A Bizottság kérheti, hogy a tagállamok egy meghatározott, észszerű időtartamon belül kiegészítő információkat nyújtsanak be. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem megalapozott, engedélyezi az eltérést. A kérelem elutasítása esetén a Bizottság a döntését megindokolja.”

2. A 13. cikk (1) bekezdésének c) pontja a következő alponttal egészül ki:

„viii. 2023-tól kezdődően tájékoztatás az (EU) .../... ⁺rendeletből fakadó kötelezettségeik teljesítése érdekében végrehajtott nemzeti szakpolitikáikról és intézkedéseikről, valamint tájékoztatás azokról a tervezett további nemzeti szakpolitikákról és intézkedésekről, amelyek célja az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az említett rendelet szerinti kötelezettségvállalásnál nagyobb mértékű csökkentése vagy a nyelők kapacitásának az említett rendelet szerinti kötelezettségvállalásnál nagyobb mértékű növelése;”.

3. A 14. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„ba) 2023-tól kezdődően az üvegházhatású gázok összkibocsátására vonatkozó előrejelzések, valamint külön becslések az (EU) .../... ⁺ rendelet hatálya alá tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátásra és -eltávolításra vonatkozóan”.

4. A rendelet a következő melléklettel egészül ki:

„IIIa. melléklet

A nyomon követésre és a bejelentésre vonatkozó, a 7. cikk (1) bekezdésének da) pontjában említett módszertan

3. megközelítés: A földhasználat változására vonatkozó földrajzi adatok az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokban foglaltak szerint.

⁺ HL: kérjük, illesszék be ezen módosító rendelet számát.

1. szintű módszertan az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokban foglaltak szerint.

Az olyan széntárolóhoz kapcsolódó kibocsátások és eltávolítások esetében, amelyhez a kibocsátások vagy eltávolítások legalább 25–30 %-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amely a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el, mivel az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország üvegház-gáz leltárára a kibocsátások és az eltávolítások abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az eltávolítások tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az eltávolításoknak az egyes földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága terén, legalább 2. szintű módszertan alkalmazása az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokban foglaltak szerint.

A tagállamoknak tanácsos 3. szintű módszertant alkalmazniuk az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokban foglaltak szerint.”

19. cikk

Az 529/2013/EU határozat módosítása

Az 529/2013/EU határozat a következőképpen módosul:

1. A 3. cikk (2) bekezdésének első albekezdését el kell hagyni.
2. A 6. cikk (4) bekezdését el kell hagyni.

20. cikk
Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

I. MELLÉKLET

ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZOK ÉS SZÉNTÁROLÓK

A. A 2. cikkben említett üvegházhatású gázok:

- a) szén-dioxid (CO₂);
- b) metán (CH₄);
- c) dinitrogén-oxid (N₂O).

Az említett üvegházhatású gázok az 525/2013/EU rendelet alapján meghatározva, tonna CO₂-egyenértékben kifejezve.

B. Az 5. cikk (4) bekezdésében említett széntárolók:

- a) felszín feletti biomassza;
 - b) felszín alatti biomassza;
 - c) avar;
 - d) holtfa;
 - e) szervesszén-tartalmú talaj;
 - f) faipari termékek az erdősített terület és a gazdálkodás alatt álló erdőterület területelszámolási kategóriák esetében.
-

II. MELLÉKLET

A TERÜLET NAGYSÁGÁRA, A ZÁRÓDÁSRA ÉS A FAMAGASSÁGRA VONATKOZÓ PARAMÉTEREK MINIMUMÉRTÉKEI

Tagállam	Terület (ha)	Záródás (%)	Famagasság (m)
Belgium	0,5	20	5
Bulgária	0,1	10	5
Cseh Köztársaság	0,05	30	2
Dánia	0,5	10	5
Németország	0,1	10	5
Észtország	0,5	30	2
Írország	0,1	20	5
Görögország	0,3	25	2
Spanyolország	1,0	20	3
Franciaország	0,5	10	5
Horvátország	0,1	10	2
Olaszország	0,5	10	5
Ciprus	0,3	10	5

Tagállam	Terület (ha)	Záródás (%)	Famagasság (m)
Lettország	0,1	20	5
Litvánia	0,1	30	5
Luxemburg	0,5	10	5
Magyarország	0,5	30	5
Málta	1,0	30	5
Hollandia	0,5	20	5
Ausztria	0,05	30	2
Lengyelország	0,1	10	2
Portugália	1,0	10	5
Románia	0,25	10	5
Szlovénia	0,25	30	2
Szlovákia	0,3	20	5
Finnország	0,5	10	5
Svédország	0,5	10	5
Egyesült Királyság	0,1	20	2

III. MELLÉKLET

A FELSŐ KORLÁTNAK A 8. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINTI KISZÁMÍTÁSÁHOZ
FIGYELEMBE VEENDŐ REFERENCIAÉV VAGY REFERENCIA-IDŐSZAK

Tagállam	Referenciaév/referencia-időszak
Belgium	1990
Bulgária	1988
Cseh Köztársaság	1990
Dánia	1990
Németország	1990
Észtország	1990
Írország	1990
Görögország	1990
Spanyolország	1990
Franciaország	1990
Horvátország	1990
Olaszország	1990
Ciprus	1990

Tagállam	Referenciaév/referencia-időszak
Lettország	1990
Litvánia	1990
Luxemburg	1990
Magyarország	1985–87
Málta	1990
Hollandia	1990
Ausztria	1990
Lengyelország	1988
Portugália	1990
Románia	1989
Szlovénia	1986
Szlovákia	1990
Finnország	1990
Svédország	1990
Egyesült Királyság	1990

IV. MELLÉKLET

A TAGÁLLAMOK ERDŐKRE VONATKOZÓ REFERENCIASZINTJEIT TARTALMAZÓ NEMZETI ERDŐGAZDÁLKODÁSI ELSZÁMOLÁSI TERVEK

A. Kritériumok és útmutatás az erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározásához

A tagállamok erdőkre vonatkozó referenciaszintjét az alábbi kritériumok alapján kell meghatározni:

- a) a referenciaszintnek összhangban kell lennie azzal a céllal, hogy az üvegházhatású gázok emberi tevékenységből származó forrásokból való kibocsátása és nyelők általi elnyelése között ezen évszázad második felében egyensúly alakuljon ki, ideértve azt is, hogy fokozni kell az öregedő erdőállományok elnyelési potenciálját, mivel egyébként ezen erdők nyelőkapacitása fokozatosan csökkenne;
- b) a referenciaszintnek biztosítania kell, hogy a szénkészletek pusztája megléte ne lehessen elszámolható;
- c) a referenciaszintnek egy olyan, megbízható és hiteles elszámolási rendszert kell biztosítania, amely szavatolja, hogy a biomassa felhasználásához kapcsolódó kibocsátások és elnyelések megfelelően elszámolásra kerüljenek;

- d) a referenciaszint meghatározása során figyelembe kell venni a faipari termékek széntárolóját is, aminek révén lehetővé válik az azonnali oxidációt feltételező forgatókönyv, valamint az bomlásállandót használó függvénye és a felezési idő-értékek alkalmazása közötti összehasonlítás;
- e) feltételezni kell, hogy a 2000–2009-es időszakban az erdőkből származó biomassa szilárd formában való, valamint energiacélú dokumentált felhasználásának aránya állandó marad;
- f) a referenciaszintnek összhangban kell lennie a biológiai sokféleség megőrzéséhez való hozzájárulásra és a természeti erőforrások fenntartható használatára vonatkozó, az uniós erdőgazdálkodási stratégiában, a tagállamok nemzeti erdészeti politikáiban és az Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos stratégiájában meghatározott céllal;
- g) a referenciaszintnek összhangban kell lennie az üvegházhatású gázok emberi tevékenységből származó forrásokból való kibocsátásaira és nyelők általi elnyelésére vonatkozóan az 525/2013/EU rendeletnek megfelelően benyújtott nemzeti előrejelzésekkel;
- h) a referenciaszintnek összhangban kell lennie az üvegházhatású gázok jegyzékeivel és a releváns korábbi adatokkal, továbbá átlátható, teljes, következetes, összehasonlítható és pontos információkon kell alapulnia. A referenciaszint meghatározásához használt modellnek alkalmasnak kell lennie különösen a nemzeti üvegház-gáz leltárakból származó korábbi adatok megjelenítésére.

B. A nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási terv elemei

A 8. cikknek megfelelően benyújtott nemzeti erdőgazdálkodási elszámolási tervnek a következő elemeket kell tartalmaznia:

- a) az erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározásának általános leírása és annak leírása, hogy hogyan vették figyelembe az e rendeletben előírt kritériumokat;
- b) az erdőkre vonatkozó referenciaszintnél figyelembe vett széntárolók és üvegházhatású gázok azonosítása, az erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározásánál figyelembe nem vett széntárolók mellőzésének okai, valamint az erdőkre vonatkozó referenciaszintnél figyelembe vett széntárolók koherenciájának bemutatása;
- c) az erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározásánál használt megközelítések, módszerek és modellek leírása – ideértve a mennyiségi információkat is – összhangban a nemzeti leltárról szóló legutóbb benyújtott jelentéssel, és a fenntartható erdőgazdálkodási gyakorlatokra és az erdőgazdálkodás intenzitására vonatkozóan dokumentált adatok, valamint az elfogadott nemzeti szakpolitikák leírása;
- d) a fakitermelés várható alakulása a különböző szakpolitikai forgatókönyvek szerint;

- e) annak leírása, hogy az alábbi elemek hogyan lettek figyelembe véve az erdőkre vonatkozó referenciaszint meghatározásánál:
- i. az erdőgazdálkodás alá vont terület;
 - ii. az erdőkhöz és a faipari termékekhez kapcsolódó kibocsátások és elnyelések az üvegház-gáz leltárak és a releváns korábbi adatok alapján;
 - iii. az erdők jellemzői, ezen belül többek között az erdők kortól függő, dinamikus jellemzők, a növedék, a rotációs idő és a normál ügymenet szerinti erdőgazdálkodási tevékenységre vonatkozó egyéb információk;
 - iv. korábbi és jövőbeli kitermelt mennyiségek energiacélú és nem energiacélú felhasználás szerinti bontásban.
-

V. MELLÉKLET

FAIPARI TERMÉKEK BOMLÁSÁLLANDÓT ALKALMAZÓ FÜGGVÉNYE, MÓDSZERTANA ÉS ALAPÉRTELMEZETT FELEZÉSIIDŐ-ÉRTÉKEI

Módszertani kérdések

- Ha nincs mód az erdősített területekről és a gazdálkodás alatt álló erdőterületekről, mint területelszámolási kategóriákból származó faipari termékek közötti különbségtételre, a tagállam azon feltételezés alapján is elszámolhatja a faipari termékeket, hogy az összes kibocsátás és elnyelés gazdálkodás alatt álló erdőterületen történt.
- A szilárdhulladék-lerakóba helyezett faipari termékeket és az energetikai célú faipari termékeket az azonnali oxidáció alapján kell elszámolni.
- Az importáló tagállamok nem számolják el az importált faipari termékeket, azok eredetétől függetlenül (a termelés oldaláról történő megközelítés).
- Az exportált faipari termékek esetében országspecifikus adatként az importáló országban jellemző országspecifikus felezési időt, valamint a faipari termékeknek az importáló országbeli felhasználását kell megadni.

- Az Unióban forgalomba hozott faipari termékekre vonatkozó országspecifikus felezési idő-érték nem térhet el az importáló tagállam által alkalmazott felezési idő-értéktől.
- A tagállamok a benyújtott adatok között kizárólag tájékoztatási célból feltüntethetik az energetikai célokra felhasznált fa Unión kívülről importált hányadát és az ilyen fa származási országait.

A tagállamok az e mellékletben meghatározott módszertan és a felezési idő e melléklet szerinti alapértékei helyett országspecifikus módszertant és felezési idő-értéket is alkalmazhatnak, amennyiben ezeket a módszertanokat és értékeket átlátható és ellenőrizhető adatok alapján állapítják meg, és az alkalmazott módszertanok legalább annyira részletesek és pontosak, mint az e mellékletben meghatározottak.

A felezési idő alapértékei:

A felezési idő-érték azon évek száma, amelyek során a faipari termékek adott kategóriájában tárolt szén mennyisége az eredeti értéke felére csökken.

A felezési idő alapértékei a következők:

- a) a papír esetében 2 év;
- b) a falemezek esetében 25 év;
- c) a fűrészáru esetében 35 év.

A tagállamok – az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás részes feleinek üléseként szolgáló konferencia keretében elfogadott IPCC-útmutató alapján – a fenti a), b) és c) pontban említett kategóriákon belül meghatározhatják az odatartozó faalapú anyagból készült termékeket – a fakérget is beleértve –, feltéve hogy a rendelkezésre álló adatok átláthatók és ellenőrizhetők. A tagállamok e kategóriák bármelyikében országspecifikus alkategóriákat is alkalmazhatnak.

VI. MELLÉKLET

A TERMÉSZETES BOLYGATÁSOK HÁTTÉRSZINTJÉNEK KISZÁMÍTÁSA

1. A háttérszint kiszámításához az alábbi információkat kell megadni:
 - a) a természetes bolygatások által okozott kibocsátások korábbi szintjei;
 - b) a becslésben szereplő természetes bolygatás típusa(i);
 - c) a természetes bolygatás említett típusaira vonatkozó teljes éves kibocsátások becsült értékei a 2001–2020-as időszakban, területelszámolási kategóriák szerinti bontásban;
 - d) az idősorok konzisztenciájának igazolása az összes releváns paramétert illetően, beleértve a minimális területet, a kibocsátások becslésére alkalmazott módszertant, valamint a széntárolók és a gázok nyilvántartását.
2. A háttérszintet a 2001 és 2020 közötti idősorok átlagaként kell kiszámítani, figyelmen kívül hagyva az összes olyan évet, amikor rendhagyó kibocsátási szinteket jegyeztek fel, azaz figyelmen kívül hagyva a statisztikailag kiugró értékeket. A statisztikailag kiugró értékeket az alábbiak alapján kell meghatározni:
 - a) ki kell számítani a 2001 és 2020 közötti teljes idősorok számtani átlagát és szórását;

- b) figyelmen kívül kell hagyni az idősorok minden olyan évét, amelyben az éves kibocsátások az átlagtól a szórás kétszeres értékénél nagyobb mértékben bármely irányban eltérnek;
 - c) a b) pont alapján figyelmen kívül hagyott évek kivonását követően újra ki kell számítani a 2001 és 2020 közötti idősorok számtani átlagát és szórását;
 - d) a b) és a c) pontban foglalt lépéseket addig kell ismételni, amíg be nem áll az az állapot, ahol nincs több kiugró érték.
3. A háttérszintnek az e melléklet 2. pontja alapján történő kiszámítását követően, amennyiben a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszakban a kibocsátások egy adott évben meghaladják a háttérszintnek egy bizonyos ráhagyással növelt értékét, a kibocsátások háttérszintet meghaladó része a 10. cikknek megfelelően kizárható az elszámolásból. A ráhagyás a 95 %-os valószínűségi szintnek felel meg.
4. Nem zárhatók ki az alábbi kibocsátások:
- a) azok a kibocsátások, amelyek olyan fakitermelési és egészségügyi fakitermelési tevékenységekből származnak, amelyekre ezeken a földterületeken a természetes bolygatást követően került sor;
 - b) az olyan, az erdőterületre előírt égetésből származó kibocsátások, amelyekre ezeken a földterületeken a 2021–2025-ös vagy a 2026–2030-as időszak valamely évében került sor;
 - c) az olyan földterületeken történt kibocsátások, amelyeken a természetes bolygatást követően erdőirtást végeztek.

5. A 10. cikk (2) bekezdésében említett információszolgáltatási követelmények az alábbiakra terjednek ki:
- a) az adott évben történt természetes bolygatás által érintett összes földterület meghatározása, feltüntetve azok földrajzi helyét, valamint a természetes bolygatás időszakát és típusát;
 - b) bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a 2021–2025-ös vagy a 2026–2030-as időszak hátralevő részében nem került sor erdőirtásra a természetes bolygatás által érintett olyan földterületeken, amelyek tekintetében a kibocsátásokat kizárták az elszámolásból;
 - c) az ezeken a földterületeken a 2021–2025-ös vagy a 2026–2030-as időszak következő éveiben folytatott erdőirtás megállapításához használandó, ellenőrizhető módszerek és kritériumok leírása;
 - d) ha kivitelezhető, a tagállam által e természetes bolygatások hatásának megelőzésére vagy korlátozására hozott intézkedések leírása;
 - e) ha kivitelezhető, a tagállam által az e természetes bolygatások által érintett földterületek helyreállítása érdekében hozott intézkedések leírása.
-

VII. MELLÉKLET

A GAZDÁLKODÁS ALATT ÁLLÓ ERDŐTERÜLETRE VONATKOZÓ RUGALMASSÁGI
MECHANIZMUS KERETÉBEN RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ, A 13. CIKK (3) BEKEZDÉSÉNEK
B) PONTJÁBAN MEGHATÁROZOTT KOMPENZÁCIÓ MAXIMÁLIS ÉRTÉKEI

Tagállam	A 2000–2009-es időszakra vonatközoan az erdőterületekre jelentett átlagos elnyelés évi CO ₂ - egyenértékben kifejezve (millió tonna)	A 2021–2030-as időszakra vonatközo kompenzációs határérték CO ₂ -egyenértékben kifejezve (millió tonna)
Belgium	-3,61	-2,2
Bulgária	-9,31	-5,6
Cseh Köztársaság	-5,14	-3,1
Dánia	-0,56	-0,1
Németország	-45,94	-27,6
Észtország	-3,07	-9,8
Írország	-0,85	-0,2
Görögország	-1,75	-1,0
Spanyolország	-26,51	-15,9
Franciaország	-51,23	-61,5
Horvátország	-8,04	-9,6

Tagállam	A 2000–2009-es időszakra vonatkozóan az erdőterületekre jelentett átlagos elnyelés évi CO ₂ - egyenértékben kifejezve (millió tonna)	A 2021–2030-as időszakra vonatkozó kompenzációs határérték CO ₂ -egyenértékben kifejezve (millió tonna)
Olaszország	-24,17	-14,5
Ciprus	-0,15	-0,03
Lettország	-8,01	-25,6
Litvánia	-5,71	-3,4
Luxemburg	-0,49	-0,3
Magyarország	-1,58	-0,9
Málta	0,00	0,0
Hollandia	-1,72	-0,3
Ausztria	-5,34	-17,1
Lengyelország	-37,50	-22,5
Portugália	-5,13	-6,2
Románia	-22,34	-13,4
Szlovénia	-5,38	-17,2
Szlovákia	-5,42	-6,5
Finnország	-36,79	-44,1
Svédország	-39,55	-47,5
Egyesült Királyság	-16,37	-3,3